

‘Future Leader of Asia’

This year (1910) Paul Richard came to Pondicherry on behalf of M. Paul Bluyson for election to the French Chamber. Bluyson was elected. Richard came to know that Sri Aurobindo had come to Pondicherry and was doing yoga. An interview was arranged, most probably by Zir Naidu, a friend of Richard’s, between Sri Aurobindo and Richard. It was in Shanker Chetty’s house that they met two days for two or three hours each day. Richard asked Sri Aurobindo many questions, one of which related to the symbolic character of the lotus. Sri Aurobindo explained that the lotus stands for the opening of the consciousness to the Divine. It can be seen on any of the subtle planes of consciousness. Some years later (probably 1918) Richard gave a speech, published in his book, *The Dawn over Asia*, in which he spoke of Sri Aurobindo as the future leader of Asia.

From: ‘The Life of Sri Aurobindo.’

– A. B. Purani

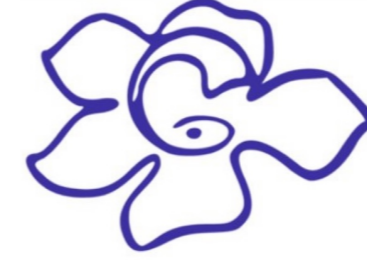
‘એશિયાના ભાવિ નેતા’

આ વર્ષે (૧૯૧૦) ફ્રેન્ચ ઇન્ડિયા તરફથી થનાર ચૂંટણી માટે મો. પોલ બ્લ્યુઈસન વતી મો. પોલ રિશાર* પોંડિચેરી આવ્યા. બ્લ્યુઈસન ચૂંટાઈ આવ્યા. રિશારે જાણ્યું કે શ્રી અરવિંદ પોંડિચેરી આવ્યા હતા અને યોગ કરતા હતા. મોટે ભાગે ઝીર નાયડુ મારફત શ્રી અરવિંદ અને રિશાર વચ્ચે મુલાકાત યોજાઈ. શંકર ચેટ્ટીના મકાનમાં તેઓ રોજના ત્રણ કલાક એમ બે દિવસ મળ્યા. રિશારે શ્રી અરવિંદને ઘણા પ્રશ્નો પૂછ્યા. તેમાંનો એક કમળના પ્રતીક અંગેનો હતો. શ્રી અરવિંદે સમજાવ્યું કે કમળ દિવ્ય ચેતના પ્રત્યેનું ખૂલવું સૂચવે છે. ચેતનાની કોઈપણ સૂક્ષ્મ ભૂમિકાઓ પર તે જોઈ શકાય છે. થોડા વર્ષો પછી, (મોટે ભાગે ૧૯૧૮ માં) રિશારે એક ભાષણ આપ્યું જે તેમના પુસ્તક ‘ડોન ઓવર એશિયા’ માં પ્રગટ થયું હતું., તેમાં તેમણે શ્રી અરવિંદને એશિયાના ભાવિ નેતા તરીકે વર્ણવ્યા હતા.

– અંબાલાલ પુરાણી

*શ્રી માતાજીના પતિ

– ‘શ્રી અરવિંદ જીવન’ માંથી.

Prosperity

શ્રી માતાજીની

સિદ્ધિ-રિદ્ધિ

2026

JUNE

૧ જૂન, ૨૦૨૬

In The air of treachery...

અવિશ્વાસની હવામાં...

The air was full of treachery and ruse;
Truth-speaking was a stratagem in that place;
Ambush lurked in a smile and peril made
Safety its cover, trust its entry gate:
Falsehood came laughing with the eyes of truth;
Each friend might turn an enemy or spy...

‘SAVITRI’ – P. 207-208

– Sri Aurobindo

*

હવા ભરી હતી આખી દગાખોરી અને છળે;
સત્યવાદિત્વ તે સ્થાને હતી ચાલ પ્રપંચની;
સંતાઈ સ્મિતમાં રે’તો હતો છાપો અચિંતવ્યો,
ખતરો ઓંથ લેતો’તો સુરક્ષાની
ને વિશ્વાસ બની જાતો પ્રવેશદ્વાર એહનું;
સત્યની આંખની સાથે આવતું ’તું અસત્ય હસતે મુખે;
હતો સંભવ, પ્રત્યેક મિત્ર જાય શત્રુમાં પલટાઈ યા

બની જાસુસ જાય ત્યાં...

‘સાવિત્રી’

– શ્રી અરવિંદ

અનુ. પૂજાલાલ - પૃ.૩૧૭.

©SRI AUROBINDO ASHRAM TRUST, PONDICHERRY.

FROM: SRI AUROBINDO KENDRA,

MATRUBHAVAN’87, SWASTIK SOCIETY, AHMEDABAD-9

<https://themothersprosperity.org>

The Beginning...

Conti. From May.26

... all of us on our first arrived here had to come under false names. Sri Aurobindo called himself 'Jatindranath Mitra', myself 'Manindranath Roy', Bejoy was 'Bankim Basak'.

The British Indian police setup a regular station here to keep watch on our visitors and guests as well as on ourselves. ... something rather awesome did happen once. By then we had shifted to present Guest House. There were two new arrivals. One was a relative of Bejoy's, Nagen Nag other came with Nagen to help was Birendra Roy.

One day this Birendra suddenly shaved his head. Moni also shaved his just because Birendra had done it. Then after a day or two we had as usual taken our seats around Sri Aurobindo in the afternoon. Suddenly, Biren stood up and shouted, "Do you know who am I? ... I am a spy of British police. I must make the confession before you. I ask your forgiveness." Biren had shaved his head in order that the police spies might spot him out as their man from the rest of us. But when Moni too shaved his head Biren suspected that we had found out his secret. So partly out of fear and partly out of true repentance but mostly out of pressure of some other force, he was compelled to make his confession.

Now let me say a few nice things about some good people. There was a law in French India that applied to foreigners, but now the law was made applicable to refugees from our own country. According to that law anybody who was not a French citizen, wanting to stay there must possess certi of good conduct from a high govt official of the place from which he came, or else he must produce a letter to the same effect signed by five gentlemen of standing belonging to Pondicherry.

As for us we had to choose second line and the five noble men who affixed their signatures were 1) Rassendran 2) De Zir Naidu 3) Le Beau 4) Shankar Chettiar 5) Murugesh Chettiar. The names of these five Good Men should be engraved in letters of Gold. It was on the strength of their signatures that we could continue to stay here without too much trouble.

To be continued...

– Nolinikant Gupta

[Abridged from 'REMINISCENCES'.]

પ્રારંભ...

મે-૨૬ ના અનુસંધાનમાં

... અહીં પહેલી વાર આવ્યા ત્યારે અમારે સૌએ અન્ય નામો ધારણ કરીને આવવું પડ્યું હતું: શ્રી અરવિન્દે 'જતીન્દ્રનાથ મિત્ર' નામ ધારણ કર્યું હતું, હું પોતે 'મનીન્દ્રનાથ રોય' અને બિજોય 'બંકિમ બસક' બન્યા હતા.

અમારા ઉપર અને અમને મળવા આવતા મુલાકાતીઓ ઉપર નજર રાખવા બ્રિટિશ સરકારની ભારતીય પોલીસે અહીં રીતસરનું થાણું ઉભું કર્યું હતું ... એક વખત એક વિચિત્ર ઘટના બની. તે સમયે અમે 'ગેસ્ટ હાઉસ' માં આવી ગયા હતા. અમારે ત્યાં બે નવા મહેમાન આવ્યા : એક બિજોયના સંબંધી નગેન નાગ હતા અને બીજા નગેનને મદદરૂપ થવા માટે આવેલા બિરેન્દ્ર રોય.

એક દિવસ અચાનક આ બિરેન્દ્ર મહાશયે પોતાનું માથું મૂંડાવી નાખ્યું. બિરેન્દ્રએ માથું મૂંડાવ્યું તે જોઈને મોનીએ પણ માથું મૂંડાવ્યું. એકાદ બે દિવસ બાદ અમે નિત્યક્રમ પ્રમાણે બપોર પછી શ્રી અરવિન્દની આસપાસ ગોઠવાઈ ગયા હતા ત્યારે અચાનક બિરેન ઊભો થઈને મોટેથી કહેવા લાગ્યો, "તમે જાણો છો, હું કોણ છું? હું બ્રિટિશ પોલીસનો જાસુસ છું. મારે તમારી સમક્ષ કબુલ કરવું જ જોઈએ ... હું આપની માફી માગું છું."

હવે બિરેને એટલા માટે માથું મૂંડાવ્યું હતું કે બ્રિટિશ જાસુસી દળની પોલીસ અમારામાંથી તેને તેમના માણસ તરીકે ઓળખી શકે. પરંતુ જ્યારે મોનીએ પણ માથું મૂંડાવ્યું ત્યારે તેને શંકા ગઈ કે અમને તેના રહસ્યની જાણ થઈ ગઈ છે. આ રીતે અર્ધા બીકથી અને અર્ધા પસ્તાવાના સાચા ભાવથી, પણ ખરેખર તો કોઈ અકળ શક્તિના દબાણથી, કબુલાત કરવાની તેને ફરજ પડી હતી.

હવે કેટલીક સારી વ્યક્તિઓ વિશે થોડી વાત કરીશ. તે સમયે ફ્રેન્ચ ઇન્ડિયામાં એક કાયદો હતો જે વિદેશીઓને લાગુ પડતો હતો, પરંતુ તે કાયદો હવે આપણા પોતાના દેશમાંથી આવેલા શરણાર્થીઓને પણ લાગુ કરવામાં આવ્યો હતો. એ કાયદા પ્રમાણે જે કોઈ ફ્રેન્ચ નાગરિક ન હોય અને અહીં રહેવા માંગતો હોય તો તેને માટે તે જે જગ્યાએથી આવ્યો હોય તે જગ્યાના ઉચ્ચ સરકારી અધિકારીનું 'સારી વર્તુણુક' નું પ્રમાણપત્ર રજૂ કરવું ફરજિયાત હતું. અથવા તો આ જ પ્રકારનો પત્ર જેમાં પોંડિચેરીના પાંચ કાયમી નિવાસી સદ્ગૃહસ્થોએ હસ્તાક્ષરો કર્યા હોય તે રજૂ કરવો.

અમારે તો બીજો વિકલ્પ જ પસંદ કરવાનો હતો. અને તે ઉમદા પાંચ સદ્ગૃહસ્થો જેમણે અમારે માટે ઉત્તમ અભિપ્રાય આપ્યો હતો તે હતા: ૧) રસેન્દ્રન ૨) ડી. ઝીર નાયડુ ૩) લી. બ્યુ. ૪) શંકર ચેટ્ટીયાર (સૌપ્રથમ જેમના મકાનમાં શ્રી અરવિન્દ ઉતર્યા હતા.) ૫) મુરગેશન ચેટ્ટીયાર. આ પાંચ સદ્ગૃહસ્થોનાં નામો સુવર્ણાક્ષરે લખાવાં જોઈએ, જેમના હસ્તાક્ષરોને કારણે જ અમે પોંડિચેરીમાં વધુ કોઈ મુશ્કેલીઓ વગર રહી શક્યા.

– નલિનીકાન્ત ગુપ્તા

'REMINISCENCES' માંથી ટૂંકાવીને